

7/1986. (VI. 26.) MM rendelet

a szakfordító és tolmácsolás megszerzésének feltételeiről

A szakfordításról és tolmácsolásról szóló 24/1986. (VI. 26.) MT rendelet 6. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján - a felsőoktatási intézményeket irányító miniszterekkel, országos hatáskörű szervek vezetőivel, az igazságügyminiszterrel, valamint a 11. §-ban foglaltak tekintetében az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal elnökével egyetértésben - a következőket rendelem:

Szakfordító és tolmácsolás

1. § (1) Szakfordító és tolmácsolás a

- a) szakfordító,
- b) szakfordító-lektor,
- c) tolmács,
- d) szaktolmács és
- e) konferenciatolmács

képesítés.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt képesítések a felsőoktatási intézményekben alap-, illetőleg továbbképzésben, továbbá a művelődési miniszter által kijelölt intézményekben szerezhető meg.

(3) Az (1) bekezdés a)-b) és a d)-e) pontjában megjelölt képesítéseket társadalomtudományi, természettudományi, műszaki és gazdasági szakirányokban lehet szerezni.

(4) A (2) bekezdésben megjelölt szakokat a felvételi tájékoztató tartalmazza, azokat az intézményeket, amelyekben vizsgát lehet tenni, évenként a Művelődési Közlöny közli.

2. § (1) Szakfordító képesítést az kaphat, aki a szakiránynak megfelelő körben, magyar nyelvről idegen nyelvre és idegen nyelvről magyar nyelvre, vagy idegen nyelvről idegen nyelvre tartalmilag pontos, nyelvileg helyes fordítás készítésére képes.

(2) Szakfordító-lektor képesítést az kaphat, aki a szakiránynak megfelelő területen magyar nyelvről idegen nyelvre, idegen nyelvről magyar nyelvre, vagy idegen nyelvről idegen nyelvre - az eredeti szöveggel egyenértékű - nyomdakész fordítás elkészítésére képes.

3. § (1) Tolmácsolás képesítést az kaphat, aki általános témakörökben magyar nyelvről idegen nyelvre, idegen nyelvről magyar nyelvre, vagy idegen nyelvről idegen nyelvre tartalmilag pontos, nyelvileg helyes tolmácsolásra képes.

(2) Szaktolmács képesítést az kaphat, aki a szakiránynak megfelelő körben magyar nyelvről idegen nyelvre, idegen nyelvről magyar nyelvre, vagy idegen nyelvről idegen nyelvre tartalmilag pontos, nyelvileg helyes tolmácsolásra képes.

(3) Konferenciatolmács képesítést az kaphat, aki magyar nyelvről idegen nyelvre, idegen nyelvről magyar nyelvre, vagy idegen nyelvről idegen nyelvre nagyobb nyilvánosság előtt teljes terjedelmet közvetítő, összefoglaló (konszekutív), vagy egyidejű (szinkron) tolmácsolásra képes.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben megjelölt képesítések megszerzésének további feltétele az e tevékenységekhez szükséges szakmai, etikai és protokolláris szabályok ismerete.

4. § (1) Szakfordító vizsgára az jelentkezhet, aki felsőfokú (elsősorban szakirányú) iskolai végzettséget tanúsító oklevéllel rendelkezik.

(2) Szakfordító-lektor vizsgára az jelentkezhet, akinek szakfordító képesítése van.

(3) Tolmácsvizsgára - iskolai végzettségétől és életkorától függetlenül - bárki jelentkezhet.

(4) Szaktolmácsvizsgára az jelentkezhet, aki felsőfokú (elsősorban szakirányú) iskolai végzettséget tanúsító oklevéllel rendelkezik.

(5) Konferenciatolmács vizsgára az jelentkezhet, akinek szaktolmács képesítése van.

5. § Aki e rendelet hatálybalépése előtt legalább négy éven át munkaviszonyban vagy munkaviszonyon kívül, díjazás ellenében hivatásszerűen szakfordítóként, tolmácsként vagy szaktolmácsként működött, szakfordító, illetőleg szaktolmács vizsgára felsőfokú képzettség nélkül is jelentkezhet.

6. § (1) Szakfordító és szaktolmács vizsgára történő jelentkezéskor csatolni kell a felsőfokú iskolai végzettséget tanúsító oklevél hiteles másolatát, szakfordító-lektor vagy konferenciatolmács vizsgára jelentkezés esetén a szakfordító, illetőleg a szaktolmács bizonyítvány hiteles másolatát.

(2) A vizsgáztató szervhez benyújtott jelentkezéskor - a tolmácsvizsga kivételével - meg kell jelölni, hogy a kérelmező milyen szakterületen és milyen vizsgát kíván tenni.

(3) A vizsgára bocsátásról a vizsgáztató szerv határoz és erről az érdekelteket a vizsga előtt legalább 3 héttel - írásban - értesíti. A vizsgára bocsátás csak a 4. §-ban meghatározott feltételek hiányában tagadható meg.

7. § (1) A tolmácsvizsga díja 500 forint; a szakfordító, illetve a szaktolmácsvizsga díja 600 forint; a szakfordító-
lektor, továbbá a konferenciatolmács vizsga díja 700 forint. A vizsgadíjon felül felmerülő egyéb költségek (pl. oklevél illetéke, útiköltség stb.) a vizsgázót terhelik.

(2) A vizsgáztatással összefüggésben felmerült tényleges költségek elszámolása után a vizsgadíjból fennmaradó összeg az intézményi rezsiköltségek (energia, papír, irodaszer, posta stb.) fedezetéül szolgál.

(3) A befizetett vizsgadíj a vizsgáról való távolmaradás esetén nem követelhető vissza. Ha a jelentkező a vizsgán hibáján kívül (betegség, külföldi kiküldetés, katonai szolgálat stb. miatt) nem jelent meg és távolmaradását hivatalosan igazolta, legkésőbb az akadályoztatás megszűnésétől számított 15 napon belül írásban kérheti a vizsga elhalasztását. Vizsgahalasztás csak egy alkalommal engedélyezhető. Az elhalasztott vizsga időpontjától számított 6 hónapon belül a jelentkező a vizsgadíj újabb befizetése nélkül tehet vizsgát.

(4) Nem kell fizetnie az egyetemi és főiskolai hallgatóknak az (1) bekezdésben megjelölt vizsgadíjat, ha a rendeletben megjelölt vizsgákat az alapképzés keretében teszi le.

8. § Annak a jelentkezőnek, aki külföldi felsőoktatási intézményben szerzett fordító vagy tolmácsképesítést, és azt az oklevelében megjelölt nyelven kívül a magyar nyelvre is érvényesíteni kívánja, kiegészítő vizsgát kell tennie.

Vegyes rendelkezések

9. § Az e rendeletben szabályozott képzés útján szerzett, valamint a 10. §-ban megjelölt képesítések a nyelvpótléokra jogosultság szempontjából a felsőfokú állami nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékűek.

10. § (1) Az e rendeletben meghatározott képesítésekkel egyenértékű

a) az 1011-67-2/1951. (VIII. 11.) KM rendelet alapján szerzett fordító, tolmács, valamint fordítótolmács,

b) a 4/1978. (III. 18.) OM és a 2/1978. (II. 24.) OM rendelettel módosított 3/1974. (II. 6.) MM rendelet alapján szerzett szakfordító, tolmács, valamint szakfordító és tolmács,

c) a 33.119/1978. (M. K. 16.) MM intézkedés alapján szerzett fordító, illetőleg fordító és tolmács, valamint szakfordító, továbbá szakfordító és tolmács és

d) a 8. §-ban foglalt megkötéssel a külföldön szerzett fordító, illetőleg tolmács képesítés.

(2) A szakfordító képesítéssel egyenértékű az 1986. július 1-jéig tett szakmai anyaggal bővített felsőfokú állami nyelvvizsga, ha a szakfordító a rendelet hatálybalépése előtt már legalább ötéves szakmai gyakorlatot is szerzett.

11. § (1) Ez a rendelet 1986. július 1-jén lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti

a) a tolmácsigazolványról és a tolmácsok nyilvántartásáról szóló 1/1962. (VII. 7.) MM rendelet,

b) a bíróságok és ügyészségek előtti szóbeli tolmácsolásról szóló 2/1963. (IV. 17.) MM rendelet és az azt módosító 5/1973. (IX. 19.) MM rendelet,

c) a szakfordító- és tolmácsképzésről, valamint a tolmácsigazolványhoz szükséges vizsgáról szóló 3/1974. (II. 6.) MM rendelet és az azt módosító 4/1978. (III. 18.) OM rendelet, valamint a 2/1980. (II. 24.) OM rendelet,

d) a tolmácsokat vizsgáztató bizottság elnökének és tagjainak díjazásáról szóló 152/1971. (M. K. 16.) MM utasítás.

(2) A fegyveres erők és a fegyveres testületek által alkalmazott szakfordítók és tolmácsok tekintetében az illetékes miniszter, országos hatáskörű szerv vezetője e rendeletről eltérő szabályokat állapíthat meg.